

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4339/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Поповић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину и ДОО „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Драгана Мирков, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ДОО „ББ“ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2542/19 од 27.06.2019. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ДОО „ББ“ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2542/19 од 27.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1650/2017 од 12.02.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужилац стекао право својине на непокретности уписаној у листу непокретности број ... к.о., парц. број ..., њива „...“ у површини од 57а 55м², по основу одржаја. Ставом другим изреке обавезани су тужени да трпе укњижбу права својине у корист тужиоца на некретнини ближе описаној у ставу првом изреке пресуде код РГЗ Службе за катастар непокретности Зрењанин. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да солидарно тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка од 36.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2542/19 од 27.06.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалба тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ДОО „ББ“ из ... је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 15.12.2017 године, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме је предмет тужбеног захтева утврђење права својине, што значи да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић